

**KOMENTARI HRVATSKE LIJEČNIČKE KOMORE NA
NACRT ODLUKE O DONOŠENJU PROGRAMA MJERA RADI UKLJUČIVANJA
DOKTORA MEDICINE BEZ SPECIJALIZACIJE KOJIMA JE IZDANO ODOBRENJE ZA
SAMOSTALNI RAD U SUSTAV ZDRAVSTVENE ZAŠTITE**

Nacrtom je u dijelu pod nazivom **Mjere Programa – Mjere za osnaživanje i usavršavanje – Stručno usavršavanje** predviđeno da će doktoru medicine u okviru Programa biti omogućen izbor dodatnog stručnog usavršavanja, a da će vrstu, način i provedbu stručnog usavršavanja za određeno vremensko razdoblje odlukom utvrditi ministar nadležan za zdravstvo.

Ukazujemo da nije jasno o kojim vrstama i područjima usavršavanje se radi. Nije navedeno niti trajanje tih edukacija niti podatak o tome tko bi ih trebao provoditi te koje su očekivane koristi tih edukacija.

Navedenu odredbu smatramo preopćenitom imajući u vidu da se radi o dokumentu koji bi trebao detaljnije razrađivati zakonsku odredbu članka 179.a. Zakona o zdravstvenoj zaštiti te da se predloženom formulacijom razrada i konkretan sadržaj mjere za dodatno usavršavanje doktora medicine bez specijalizacije odgađa jer navodi da će biti utvrđena odlukom ministra nadležnog za zdravstvo, za koju nije poznato kada bi trebala biti donesena.

Imajući u vidu da se dokument donosi uz prethodno mišljenje nadležne komore na ovako načelno definiranu mjeru se zapravo ne možemo očitovati te predlažemo da se pristupi doradi dokumenta te se Hrvatskoj liječničkoj komori dostavi na mišljenje konkretno razrađena mjera.

Nadalje, ukazujemo da jedan dio mjera za osnaživanje i usavršavanje koje su nabrojene u Programu su zapravo mjere koje su već predviđene drugim dokumentima i podzakonskim propisima te su u dokumentu samo ukratko naznačene (dodatno bodovanje pri prijemu specijalizanata).

Drugi dio mjera predstavlja mjere koje trebale biti dio svakodnevnog načina rada u svim zdravstvenim ustanovama (stručna rasprava o kliničkim slučajevima iz prakse, savjetovanje i stručna podrška, edukacije o uvođenju u poslovne procese iz djelokruga zdravstva) te nije jasno u kojem dijelu se zapravo radi o specifičnim mjerama koji bi trebale biti usmjerene uključivanja doktora medicine bez specijalizacije u sustav zdravstvene zaštite.

Završno ukazujemo i na činjenicu da dokument na bilo koji način ne spominje rad po nadzorom niti njegovu ulogu iako se radi trenutačno o jedinoj mjeri navedenoj u Zakonu o zdravstvenoj zaštiti koja je izravno usmjerena osnaživanju samostalnog rada liječnika i poticanju rada upravo u primarnoj zdravstvenoj zaštiti. Iznenaduje i što se rad u primarnoj zdravstvenoj zaštiti u okviru Programa dodatno boduje odnosno uzima kao jedan od standarda prijma specijalizanta, dok se rad pod nadzorom uopće u tom kontekstu ne spominje.